

SỰ YÊU THƯƠNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI DÀNH CHO LOÀI NGƯỜI

Bài 3 - Điều răn thứ Ba.

Chúng ta đang học về sự yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho loài người, đó là Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, mà trước hết là ban cho dân Y-sơ-ra-ên Mười điều răn, là nền tảng của Luật pháp cùng các lời tiên tri mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán với loài người, để loài người sẽ nhờ sự vâng giữ và sự tuân theo Mười răn cùng các mạng lệnh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời mà được phục hồi sự sống cùng phục hồi thân phận thật của mình, là con kế tự Đức Chúa Trời.

Hôm nay chúng ta học tiếp Lễ thật mầu nhiệm của điều răn thứ Ba, một trong Mười điều răn mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên, tại núi Si-nai, cũng được gọi là núi Hô-rếp của Đức Chúa Trời.

Xuất Ê-díp-tô Ký 20:7: Người chớ lấy Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà làm chơi, vì Đức Giê-hô-va chẳng cầm bằng vô tội kẻ nào lấy Danh Ngài mà làm chơi.

Lời Đức Chúa Trời phán ra cho loài người đó là Luật pháp, là đường lối mà loài người sẽ phải nhận biết chân giá trị cùng ý nghĩa trọn vẹn trong Luật pháp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, vì thế cho nên Luật pháp đó được gọi là Luật pháp của người được chọn làm tuyển dân của Đức Chúa Trời.

Trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống đó là sự sáng cho loài người, vì tâm linh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va, dò thấu các nơi bí ẩn của lòng người ta, tức là dò biết hết thấy những sự toan tính, những sự suy nghĩ, được gọi là đường lối của loài người xác thịt. Nhiệm vụ, trách nhiệm của ngọn đèn này là toả ra sự sáng thật của Lời Đức Chúa Trời để quản trị tâm trí, tư tưởng của thân thể xác thịt mình, bắt phải thân thể xác thịt phải vâng phục Luật pháp đó, vì Luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho đó là đường lối, là bản tánh, là sự thánh khiết và sự công bình của Đức Chúa Trời, được ban cho loài người, tức là cho những người được chọn làm tuyển dân của Đức Chúa Trời, hầu cho tuyển dân của Đức Chúa Trời sẽ nhờ quyền phép của Luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho đó mà được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời, là quyền mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã quyết định ban cho loài người từ lúc ban đầu, trước khi loài người được sanh ra trong thân thể xác thịt ở trên đất này.

Mục đích Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban Luật pháp cho những người được chọn ra từ giữa thế gian này, đó là để những người đó nhận biết trách nhiệm của mình trước sự cứu chuộc mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho mình, đó là người thuộc về Chúa phải trở nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật, là những sự mà chỉ những người nào thật sự kính sợ Đức Chúa Trời, yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, vâng giữ và tuân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì mới nhận biết được mà thôi.

Trước khi ban Mười điều răn, tức là ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán tỏ tường cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng, Ngài là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, Đức Chúa Trời của Gia-cốp và chính Ngài đã chuộc dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô-lệ và như vậy, dân Y-sơ-ra-ên thuộc về Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Nhưng khi dân Y-sơ-ra-ên mới được dẫn đến nơi đồng vắng Si-nai, tại nơi chân núi Hô-rếp, là núi của Đức Chúa Trời, thì tâm linh của họ vẫn còn đang ngồi ở trong bóng của sự chết và thân thể xác thịt của họ vẫn còn đang bị cầm buộc bởi quyền lực của tội lỗi cùng sự rửa sả mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán xét A-đam. Như vậy, theo quyết định ban đầu của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đối với dân Y-sơ-ra-ên, thì họ vốn là con trai của Đức Chúa Trời, nhưng vì tội lỗi của A-đam thứ nhất đó mà họ bị mất quyền công dân Nước Thiên đàng. Nhưng Giê-hô-va Đức Chúa Trời yêu thương loài người, Ngài đã sẵn lòng ban giá cứu chuộc cho loài người, đó là Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên (dân Y-sơ-ra-ên là hình bóng về loài người theo tiêu chuẩn giống như Đức Chúa Trời) để dân Y-sơ-ra-ên sẽ nhờ sự vâng giữ và tuân theo Luật pháp đó mà nhận biết Danh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Khi dân Y-sơ-ra-ên đã nhận biết Danh Đức Giê-hô-va, thì họ sẽ đối diện trực tiếp với chính sự sống của mình, hoặc là kính sợ Đức Giê-hô-va và yêu mến Ngài để được làm dân thánh của Ngài, được vào trong nước thầy tế lễ của Ngài, hoặc là họ sẽ hư mất đời đời, nếu họ không kính sợ Danh Đức Giê-hô-va và không yêu mến Luật pháp của Ngài.

Khi một người vừa được sanh ra trong thân thể xác thịt ở trên đất này, thì tâm linh (linh hồn) của người đó đã vì cơ tội lỗi của tổ phụ mình mà phải trở thành nạn nhân, mang thân phận tội nhân, tâm linh người đó đang ngồi ở trong bóng của sự chết, vì ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi người ấy đã bị tàn lụi, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nếu tâm linh đó không nhận được giá cứu chuộc cho sự sống mình, thì khi thân thể xác thịt của người đó chết, tâm linh đó cũng bị hư mất đời đời. Người ấy không thể tự cứu lấy mình bằng bất

kỳ một công sức nào, hay một của lễ nào do chính người ấy làm ra để chuộc sự sống mình, cho đến khi người ấy được biết thân phận mình vốn ra từ Đức Chúa Trời, mà người ấy lấy đức tin mình mà kêu cầu đến Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đấng đã tạo nên loài người cùng muôn vật trên đất này, để nhận được sự cứu chuộc của Ngài dành cho sự sống mình.

Dân Y-sơ-ra-ên đã làm tội mọi cho xứ Ê-díp-tô hơn bốn trăm năm, cho đến khi họ kêu cầu Đức Chúa Trời của tổ phụ mình, là Áp-ra-ham, là Y-sác và Gia-cốp, thì bấy giờ Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mới thi hành sự cứu chuộc dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Đó là một nguyên tắc không bao giờ thay đổi cho sự cứu chuộc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho loài người ở trên đất này. Tiếp theo sự cứu chuộc dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã đem dân Y-sơ-ra-ên tới nơi đồng vắng Si-nai và tại nơi chân núi Hô-rếp, là núi của Đức Chúa Trời, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ cho dân Y-sơ-ra-ên biết sự yêu thương của Ngài dành cho họ, đó là dân Y-sơ-ra-ên được biết (nếu họ để ý đến Lời phán của Ngài) rằng tâm linh của họ đang ngồi ở trong bóng của sự chết, nghĩa là trong thân thể xác thịt của họ, nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho họ con đường dẫn tâm linh họ ra khỏi bóng của sự chết, hầu cho tâm linh họ sẽ được sự sống lại và được sự sống đời đời, nếu họ chọn sự vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, mà các mạng lệnh cùng các điều răn đó chính là tiêu chuẩn của sự sống lại và sự sống đời đời của tâm linh loài người, là tiêu chuẩn mà bất kỳ một người nào muốn sự sống của tâm linh mình được phục hồi và được sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời, sẽ phải đạt được cho chính mình.

Khi người tin Chúa đối diện với các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh, ấy là người đó đang đối diện với tiêu chuẩn của sự sống lại và sự sống đời đời, mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho hết thảy loài người, không có sự tây vị.

Khi một người nào thuộc lòng mười điều răn, cũng như thuộc lòng các mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, thì điều đó cũng không có giá trị giúp cho tâm linh người đó được sự sống lại và sự sống đời đời, điều đó cũng giống như một người được ban cho một kho lương thực và người đó đã giữ cho kho lương thực đó không bị hư hao, điều đó sẽ không giúp ích cho người đó duy trì sự sống mình, nếu người đó không ăn thứ lương thực mà người ấy đã được ban cho.

Người tin Chúa phải được dạy dỗ cho được hiểu biết cách trọn vẹn về mạng lệnh cùng các điều răn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho mình, là những sự đã được chép trong Kinh-Thánh và người tin Chúa phải vâng phục hoàn toàn các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, trong sự hiểu biết và áp dụng Lời Đức Chúa Trời vào trong cuộc sống của mình trong mọi hoàn cảnh, mọi thời gian của sự sống mình, và người đó phải luôn soi mình vào các tiêu chuẩn của Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh, như một vận động viên phải đối chiếu với các chỉ số tiêu chuẩn về thể lực mình, theo tiêu chuẩn đã được đặt ra, như trọng lượng của thân thể, chiều cao, sức lực, tốc độ mà người ấy phải đạt cho mình vậy.

2 Ti-mô-thê 2:4-5: Khi một người đi ra trận, thì chẳng còn lấy việc đời lụy mình, làm vậy đặng đẹp lòng kẻ chiêu mộ mình. Cũng một lẽ đó, người đấu sức trong diễn trường chỉ đấu nhau theo lệ luật thì mới được mảo triều thiên.

Việc người tin Chúa tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, được ví như công việc của thợ xây nhà vậy, mà Lời Đức Chúa Trời được ví là Đá góc nhà, phải trước hết được tôn trọng và tuân theo thứ tự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán ra. Vì thế cho nên khi chúng ta học Mười điều răn, chúng ta phải nhận biết giá trị quan trọng về thứ tự của từng điều răn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán truyền, mà bài chúng ta học hôm nay, là điều răn thứ Ba trong Mười điều răn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người chúng ta phải vâng giữ và tuân theo.

Người tin Chúa phải thuộc và hiểu rõ chân giá trị của từng điều răn và áp dụng việc tuân theo hết thảy Mười điều răn của Đức Chúa Trời, vì không phải là nhờ thuộc và gìn giữ Mười điều răn mà người ta được cứu rỗi, mà là chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời phải được tỏ ra trong ý nghĩa của từng điều răn, vì quyền phép đó sẽ tác động, sẽ thay đổi bản tánh, thay đổi uy quyền, thay đổi thân phận của tâm linh người nào vâng giữ và tuân theo Lời Đức Chúa Trời, khiến cho tâm linh đó được trở nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của Lễ thật. Như vậy, nếu người tin Chúa chỉ thuộc Mười điều răn và cố gắng giữ mình không vi phạm một điều răn nào, thì điều đó sẽ không khiến cho tâm linh người đó được trở nên giống như Đức Chúa Trời, mà chỉ có tác dụng giữ cho thân thể xác thịt của người đó không phạm tội mà thôi, điều đó cũng giống như người kia ăn, uống điều độ để duy trì sự sống của xác thịt mình vậy. Còn những người nhận biết tác dụng của mọi thứ lương thực cùng giá trị của các loại thực phẩm, mà áp dụng cho cuộc sống mình, để

có được một thân thể cường tráng, khỏe mạnh, có thể hoạt động dẻo dai, năng động không bệnh tật vậy.

Mười điều răn cùng các mạng lệnh của Đức Chúa Trời đã được ban cho loài người đó chính là sự làm chứng về sự vinh hiển, thanh danh, quyền phép, sự cai trị cùng bốn tánh của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời, để loài người sẽ nhờ quyền phép của Luật pháp đó mà được phục hồi hoàn toàn tiêu chuẩn ban đầu, đó là được trở nên giống hệt như Đức Chúa Trời.

Ê-sai 55:8-13: **Đức Giê-hô-va phán:** Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Và, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà dướm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống ruộng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trỗi tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gộc; điều đó sẽ làm cho biết Danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyết diệt.

Giê-hô-Va Đức Chúa Trời muốn loài người nhận biết Danh Ngài, ấy không phải là để loài người sợ hãi Ngài, nhưng là để yêu mến Ngài, tôn trọng Ngài, vì Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời là sự trông cậy cho sự sống của loài người cũng như đối với muôn vật ở trên trời và ở trên trái đất này và đó là lý do mà Đức Giê-hô-Va đã tỏ cho Môi-se, là người đầu tiên ở trên đất này được biết đến Danh Ngài.

Xuất Ê-díp-tô Ký 6:1-8: **Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng:** Bây giờ người hãy xem những điều Ta sẽ hành Pha-ra-ôn; vì nhờ tay quyền năng ép buộc vua đó sẽ tha và đuổi dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ mình. Đức Chúa Trời lại phán cùng Môi-se rằng: Ta là Đức Giê-hô-va. Ta đã hiện ra cùng Áp-ra-ham, cùng Y-sác, và cùng Gia-cốp, tỏ mình là Đức Chúa Trời toàn năng; song về Danh Ta là Giê-hô-va, thì Ta chưa hề tỏ cho họ biết. Ta cũng có lập giao ước cùng họ, để ban xứ Ca-na-an cho, là xứ họ đã kiều ngụ như khách ngoại bang. Ta cũng có nghe lời than thở của dân Y-sơ-ra-ên bị người Ê-díp-tô bắt làm tôi mọi, bèn nhớ lại sự giao ước của Ta. Vậy nên, người hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Ta là Đức Giê-hô-va sẽ rút các người khỏi gánh nặng mà người Ê-díp-tô đã gán cho, cùng giải thoát khỏi vòng tôi mọi; Ta sẽ giơ thẳng tay ra, dùng sự đoán phạt nặng mà chuộc các người. Ta sẽ nhận các người làm dân Ta, và Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của các người; các người sẽ biết Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các người, đã rút các người khỏi gánh nặng của người Ê-díp-tô. Ta sẽ dắt các người vào xứ Ta đã thề ban cho Áp-ra-ham, cho Y-sác, cho Gia-cốp, mà cho các người xứ đó làm cơ nghiệp: Ta là Đức Giê-hô-va.

Khi Giê-hô-Va Đức Chúa Trời phán một mạng lệnh nào cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài luôn phán Ngài là Giê-hô-Va Đức Chúa Trời của họ, điều đó có ý nghĩa quan trọng như thế nào đối với chúng ta ngày nay?

Để có thể hiểu đúng và đầy đủ về ý nghĩa quan trọng của Danh Giê-hô-Va Đức Chúa Trời, chúng ta hãy trở lại với việc Đức Chúa Trời tỏ cho Áp-ra-ham biết Ngài là Đức Chúa Trời toàn năng:

Sáng thế ký 17:1-16: **Khi Áp-ram được chín mươi chín tuổi, thì Đức Giê-hô-va hiện đến cùng người và phán rằng:** Ta là Đức Chúa Trời toàn năng; người hãy đi ở trước mặt Ta làm một người trọn vẹn. Ta sẽ lập giao ước cùng người, làm cho dòng dõi người thêm nhiều quá bội. Áp-ram bèn sấp mình xuống đất; Đức Chúa Trời phán cùng người rằng: Này, phần Ta đây, Ta đã lập giao ước cùng người; vậy người sẽ trở nên tổ phụ của nhiều dân tộc. Thiên hạ chẳng còn gọi người là Áp-ram nữa, nhưng tên người sẽ là Áp-ra-ham, vì Ta đặt người làm tổ phụ của nhiều dân tộc. Ta sẽ làm cho người sanh sản rất nhiều, làm cho người thành nhiều nước; và các vua sẽ do nơi người mà ra. Ta sẽ lập giao ước cùng người, và cùng hậu tự người trải qua các đời; ấy là giao ước đời đời, hầu cho Ta làm Đức Chúa Trời của người và của dòng dõi người. Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người xứ mà người đang kiều ngụ, tức toàn xứ Ca-na-an, làm cơ nghiệp đời đời. Vậy, Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ. Đoạn, Đức Chúa Trời phán cùng Áp-ra-ham rằng: Phần người cùng dòng dõi người, từ đời nọ sang đời kia, sẽ giữ sự giao ước của Ta. Mỗi người nam trong vòng các người phải chịu phép cắt bì; ấy là giao ước mà các người phải giữ, tức giao ước lập giữa Ta và các người, cùng dòng dõi sau người. Các người phải chịu cắt bì; phép đó sẽ là dấu hiệu của sự giao ước giữa Ta cùng các người. Trải qua các đời, mỗi người nam trong vòng các người, hoặc sanh ở tại nhà, hoặc đem tiền ra mua nơi người ngoại bang, chẳng thuộc về dòng giống người, hễ lên được tám ngày rồi, đều phải chịu phép cắt bì. Chớ khá bỏ làm phép cắt bì cho ai sanh tại trong nhà người, hay đem tiền ra mua về; sự giao

ước của Ta sẽ lập đời đời trong xác thịt của các người vậy. Một người nam nào không chịu phép cắt bì nơi xác thịt mình, sẽ bị truất ra khỏi ngoài dân sự mình; người đó là kẻ bội lời giao ước Ta. Đức Chúa Trời phán cùng Áp-ra-ham rằng: còn Sa-rai, vợ người, chớ gọi là Sa-rai nữa; nhưng Sa-ra là tên người đó. Ta sẽ ban phước cho nàng, lại do nơi nàng Ta sẽ cho người một con trai, Ta sẽ ban phước cho nàng, nàng sẽ làm mẹ các dân tộc; những vua của các dân tộc sẽ do nơi nàng mà ra.

Các chữ Đức Chúa Trời - God^{H430} chép trong các câu trên, đó là chữ **אֱלֹהִים** - 'elohiym, số 430 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Đức Chúa Trời, Đấng toàn năng, Đấng thánh, Thẩm phán, Quan án;*

Tự trong tâm linh, loài người biết có Đức Chúa Trời (tùy theo cách hiểu của loài người), nên khi người ta gặp cơn gian truân, muốn được giúp đỡ, muốn được bảo vệ, muốn được giải cứu, người ta đều kêu đến Đức Chúa Trời (tùy theo ngôn ngữ của mỗi dân tộc), ấy là tự nơi sâu thẳm của tâm linh mà người ta nhận biết có một Đấng ở trên trời cao, là Đấng có thể cứu giúp người ta trong cơn hoạn nạn. Vì thế cho nên Đức Chúa Trời đã tỏ cho tâm linh của Áp-ram biết Ngài là Đức Chúa Trời toàn năng, nhưng Ngài đã không tỏ cho Áp-ram biết Danh Ngài Giê-Hô-Va, dù Kinh-Thánh có chép rằng Đức Giê-Hô-Va phán với Áp-ram, đó là vì Môi-se là người được biết Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, nên khi người chép lại những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với người tại trên núi Si-nai trong bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, Môi-se đã chép như vậy, chứ không phải là Đức Giê-Hô-Va đã tỏ cho Áp-ra-ham biết Danh Ngài là Giê-Hô-Va.

Trong đời của Áp-ram, dân cư sống trên trái đất này còn thưa thớt, các quốc gia chưa được thiết lập rõ ràng, nên việc di chuyển nơi cư trú không phải là một chuyện dễ dàng, nếu người ta di chuyển mà không có nhiều người để có thể tự bảo vệ mình được trước những kẻ cướp bóc, hay là việc tranh chấp có thể xảy ra giữa các dân tộc đang sống tản mạn trên đất này, vì thế cho nên khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán với Áp-ram rằng, Ngài là Đức Chúa Trời toàn năng, ấy là để gia thêm đức tin và sự trông cậy cho Áp-ram.

Cũng một nguyên tắc đó, để Môi-se có được đức tin và sự trông cậy vào một Đấng vô hình, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ cho Môi-se biết Danh Ngài, vì trong dân Hê-bơ-rơ, không có người nào có được sự hiểu biết về sự cai trị như Môi-se, cùng hiểu biết công việc của dân xứ Ê-díp-tô, vì Môi-se đã được sống trong cung điện của Pha-ra-ôn tới bốn mươi năm, trước khi người chạy trốn ra khỏi xứ Ê-díp-tô.

Theo nguyên tắc của Nước Đức Chúa Trời, thì đức tin đến bởi sự người ta nghe, vì thế cho nên khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán với dân Y-sơ-ra-ên bất kỳ một mạng lệnh nào, Ngài luôn tỏ Danh Ngài là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời của họ, ấy không phải là Ngài phán cho loài người xác thịt đâu, vì loài người xác thịt không nhận biết Đức Chúa Trời, nhưng ấy là Đức Giê-Hô-Va phán với tâm linh của người ta, vì tâm linh của loài người ra từ hơi thở của Đức Giê-Hô-Va và được tạo nên theo ảnh tượng Ngài. Khi Danh Đức Giê-Hô-Va được công bố ra, thì mọi thế lực thần linh tại nơi đó đều phải quy phục và khi tiếng của Đức Giê-Hô-Va được phán ra, quyền phép của Danh Ngài sẽ khiến tỉnh thức tâm linh của người ta.

Thi-Thiên 29:1-11: Hỡi các con của Đức Chúa Trời, hãy tôn Đức Giê-hô-va vinh hiển và quyền năng. Hãy tôn Đức Giê-hô-va vinh hiển xứng đáng cho Danh Ngài; Hãy mặc trang sức thánh mà thờ lạy Đức Giê-hô-va. Tiếng Đức Giê-hô-va dội trên các nước; Giê-hô-va Đức Chúa Trời vinh hiển sấm sét Trên các nước sâu. Tiếng Đức Giê-hô-va rất mạnh; Tiếng Đức Giê-hô-va có sự oai nghiêm. Tiếng Đức Giê-hô-va bẻ gãy cây hương nam: Phái Đức Giê-hô-va bẻ gãy cây hương nam Li-ban, Ngài khiến nó nhảy như bò con, Li-ban và Si-ri-ôn nhảy như bò tót. Tiếng Đức Giê-hô-va khiến những lần lửa văng ra. Tiếng Đức Giê-hô-va làm cho đồng vắng rung động; Đức Giê-hô-va khiến đồng vắng Ca-đe rung động. Tiếng Đức Giê-hô-va khiến con nai cái sanh đẻ, và làm cho trụi các rừng; Trong đền Ngài thay thảy đều hô rằng: Vinh hiển thay! Đức Giê-hô-va ngự trên nước lụt; Phái, Đức Giê-hô-va ngự ngôi vua đến đời đời. Đức Giê-hô-va sẽ ban sức mạnh cho dân sự Ngài; Đức Giê-hô-va sẽ chúc phước bình an cho dân sự Ngài.

Thi-Thiên 95:1-11: Hãy đến hát xướng cho Đức Giê-hô-va, cất tiếng mừng rỡ cho hòn đá về sự cứu rỗi chúng tôi. Chúng tôi hãy lấy lời cảm tạ mà đến trước mặt Chúa, vui mừng mà hát thơ ca cho Ngài. Vì Giê-hô-va là Đức Chúa Trời rất lớn, là Vua cao cả trên hết các thần. Các vực sâu của đất đều ở nơi tay Ngài; Những đỉnh núi cũng thuộc về Ngài. Biển thuộc về Ngài, vì chính Ngài đã làm nó; Còn đất khô, tay Ngài cũng đã nắn nên nó. Hãy đến, cúi xuống mà thờ lạy; Khá quỳ gối xuống trước mặt Đức Giê-hô-va, là Đấng Tạo hóa chúng tôi! Vì Ngài là Đức Chúa Trời chúng tôi: Chúng tôi là dân của đồng cỏ Ngài, và là chiên tay Ngài điu dắt. Ngày nay, nếu các người nghe tiếng Ngài, chớ cứng lòng như tại Mê-ri-ba, như

nhằm ngày Ma-sa trong đồng vắng, là nơi tổ phụ các người thử Ta, dò Ta, và thấy công việc Ta. Trong bốn mươi năm Ta gồm ghiếc dòng dõi này, Ta phán rằng: Ấy là một dân có lòng lầm lạc, chẳng từng biết đường lối Ta; Nhân đó Ta nổi giận mà thề rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ các tạo vật của Ngài, Ngài biết rõ khả năng của loài người, nghĩa là tâm linh của loài người, dù ở trong hoàn cảnh nào, thì khi tiếng của Đức Giê-Hô-Va được phán ra, thì tâm linh đó sẽ nghe được và nhận biết điều Đức Giê-Hô-Va đã phán truyền. Nhưng đối với loài người xác thịt thì không thể hiểu được tiếng của Đức Giê-Hô-Va và đó là lý do dân Y-sơ-ra-ên đã sợ hãi, khi họ nghe tiếng của Đức Giê-Hô-Va từ trên trời cao phán xuống, mà họ chỉ nghe được một tiếng, nghĩa là một âm thanh lớn mà thôi, chứ họ không thể biết được Đức Giê-Hô-Va đã phán gì với họ, nhưng Môi-se thì được Đức Giê-Hô-Va ban cho trí hiểu, nên người nghe và hiểu được tiếng của Đức Giê-Hô-Va.

Phục truyền luật lệ ký 4:5-11: **Này đây, ta đã dạy các người những mạng lệnh và luật lệ y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời ta đã phán dặn ta, để các người làm theo ở giữa xứ mình sẽ vàoặng nhận lấy. Vậy, các người phải giữ làm theo các mạng lệnh và luật lệ này; vì ấy là sự khôn ngoan và sự thông sáng của các người trước mặt các dân tộc; họ nghe nói về các luật lệ này, sẽ nói rằng: Dân này là một dân khôn ngoan và thông sáng không hai! Vả chẳng, há có dân lớn nào mà có các thần mình gần như chúng ta có Giê-hô-va Đức Chúa Trời gần chúng ta, mọi khi chúng ta cầu khẩn Ngài chẳng? Lại, há có nước lớn nào có những mạng lệnh và luật lệ công bình như cả luật pháp này, mà ngày nay ta đặt trước mặt các người chẳng? Chỉ hãy giữ lấy người, lo canh cẩn thận linh hồn mình, e người quên những điều mà mắt mình đã thấy, hầu cho chẳng một ngày nào của đời người những điều đó lìa khỏi lòng người: phải dạy cho các con và cháu người. Hãy nhớ ngày người chầu Giê-hô-va Đức Chúa Trời người tại Hô-rép, khi Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hãy nhóm hiệp dân sự để Ta khiến chúng nghe lời Ta, hầu cho tập kính sợ Ta đang lúc họ còn sống nơi thế thượng, và dạy lời đó cho con cái mình. Vậy, các người lại gần và đứng dưới núi. Vả, núi cả lửa cháy cho đến tận trời; có sự tối tăm, mây mịt mịt và đen kịt. Từ trong lửa, Đức Giê-hô-va phán cùng các người; các người nghe một tiếng nói, nhưng không thấy một hình trạng nào; chỉ nghe một tiếng mà thôi. Ngài rao truyền cho các người biết sự giao ước của Ngài, tức là mười điều răn, khiến các người gìn giữ lấy, và Ngài chép mười điều răn ấy trên hai bảng đá. Trong lúc đó, Đức Giê-hô-va cũng phán dặn ta dạy các người những mạng lệnh và luật lệ, để các người làm theo tại trong xứ mà mình sẽ đi vào nhận lấy.**

Chữ một tiếng - a voice^{H6963} chép trong câu 12 trên, đó là chữ קוּל - qowl, số 6963 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *một âm thanh, một tiếng nói, một tiếng ồn ào, tiếng vang như sấm*;

Chúng ta có thể thấy được điều này, đã được nhắc lại, khi Đức Giê-Hô-Va từ trên trời cao phán tiếng của Ngài xuống trả lời Đức Chúa Jê-sus Christ, nhưng người ta không thể hiểu được nghĩa của tiếng đó, nhưng Đức Chúa Jê-sus Christ thì biết và Ngài phán lại cho những người đang đứng chung quanh Ngài được biết.

Giăng 12:24-32: **Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng chết sau khi gieo xuống đất, thì cứ ở một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả được nhiều. Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất đi, ai ghét sự sống mình trong đời này thì sẽ giữ lại đến sự sống đời đời. Nếu ai hầu việc Ta, thì phải theo Ta, và Ta ở đâu, thì kẻ hầu việc Ta cũng sẽ ở đó; nếu ai hầu việc Ta, thì Cha Ta ất tôn quý người. Hiện nay tâm thần Ta bối rối; Ta sẽ nói gì? Lạy Cha, xin cứu Con khỏi giờ này! nhưng ấy cũng vì sự đó mà Con đến giờ này! Cha ơi, xin làm sáng Danh Cha! Bấy giờ có tiếng từ trên trời phán xuống rằng: Ta đã làm sáng Danh rồi, Ta còn làm cho sáng Danh nữa! Đoàn dân ở tại đó nghe tiếng thì nói rằng ấy là tiếng sấm; có kẻ khác nói: Một vị thiên sứ nào nói với Ngài. Đức Chúa Jê-sus cất tiếng phán rằng: Ấy chẳng phải vì Ta mà tiếng này vang ra, nhưng vì các người. Hiện bây giờ, có sự phán xét thế gian này, và hiện nay vua chúa của thế gian này phải bị xua đuổi. Còn Ta, khi Ta đã được treo lên khỏi đất, Ta sẽ kéo mọi người đến cùng Ta.**

Như chúng ta đã được Đức Chúa Jê-sus Christ tỏ cho biết, Mười điều răn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên đó là từ Hai điều răn lớn và là nền tảng của hết thảy Luật pháp và các lời tiên tri đã được phán ra và được chép trong Kinh-Thánh.

Ma quỷ là cha của sự nói dối, nên chúng luôn tìm cách để lừa dối loài người rằng, các mạng lệnh cùng các

điều răn của Đức Chúa Trời chỉ có tác dụng trên loài người xác thịt mà thôi, chứ không có tác dụng cai trị chúng, vì chúng là thần linh!

Mọi người tin Chúa phải nhận biết rằng, trong mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va bắt trời và đất làm chứng về việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên đó, thì chính loài người chúng ta cũng được phép thi hành chức trách này, không có sự phân biệt, miễn là các tạo vật được gọi là loài người đó phải đạt được tiêu chuẩn là kẻ kẻ tự Lời Đức Chúa Trời.

Khi người tin Chúa được phục hồi quyền làm con kẻ tự Đức Chúa Trời, thì người ấy sẽ được đồng với Đức Chúa Jê-sus Christ cai trị trong Nước Đức Chúa Trời và chính người đó sẽ giày đạp ma quỷ dưới chân mình, vì chính ma quỷ cũng phải vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép.

Ma-thi-ơ 4:1-11: **Bấy giờ, Đức Thánh Linh đưa Đức Chúa Jê-sus đến nơi đồng vắng, đặt chịu ma quỷ cám dỗ. Ngài đã kiêng ăn bốn mươi ngày bốn mươi đêm rồi, sau thì đói. Quỷ cám dỗ đến gần Ngài, mà nói rằng: Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy khiến đá này trở nên bánh đi. Đức Chúa Jê-sus đáp: Có lời chép rằng: Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời. Ma quỷ bèn đem Ngài vào nơi thành thánh, đặt Ngài trên nóc đền thờ, và nói rằng: Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy gieo mình xuống đi; vì có lời chép rằng: Chúa sẽ truyền các thiên sứ gìn giữ ngươi, thì các Đấng ấy sẽ nâng ngươi trong tay, kéo chân ngươi vấp nhằm đá chẳng. Đức Chúa Jê-sus phán: Cũng có lời chép rằng: Người đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời ngươi. Ma quỷ lại đem Ngài lên trên núi rất cao, chỉ cho Ngài các nước thế gian, cùng sự vinh hiển các nước ấy; mà nói rằng: Ví bằng ngươi sấp mình trước mặt ta mà thờ lạy, thì ta sẽ cho ngươi hết thảy mọi sự này. Đức Chúa Jê-sus bèn phán cùng nó rằng: Hỡi quỷ Sa-tan, ngươi hãy lui ra! Vì có lời chép rằng: Người phải thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời ngươi, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi. Ma quỷ bèn bỏ đi; liền có thiên sứ đến gần mà hầu việc Ngài.**

Tại thời điểm này, Đức Chúa Jê-sus Christ đang ở trong thân phận là kẻ tội tở của Đức Chúa Trời, chứ Ngài không lấy danh nghĩa là Con một của Đức Chúa Trời, nhưng vì Đức Chúa Jê-sus Christ đã vâng phục trọn vẹn các mạng lệnh cùng các điều răn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và được đẹp lòng Đức Chúa Trời, nên dù Ngài lấy hình tội tở của Đức Chúa Trời, nhưng Ngài đã có đủ quyền phép là con cả của Đức Chúa Trời nên Ngài có quyền dùng Lời Đức Chúa Trời để cảnh cáo và xua đuổi quỷ Sa-tan.

Đức Chúa Jê-sus Christ cũng đã phán rõ về nguyên tắc này, đó là: **“VẬY NHỮNG KẸ TIN SẼ ĐƯỢC CÁC DẤU LẠ NÀY: LẤY DANH TA MÀ TRỪ QUỶ; DÙNG TIẾNG MỚI MÀ NÓI; BẮT RẮN TRONG TAY; NẾU UỐNG GIỐNG CHI ĐỘC, CŨNG CHẴNG HẠI GÌ; HỄ ĐẶT TAY TRÊN KẸ ĐAU, THÌ KẸ ĐAU SẼ LÀNH.”** (Mác 16:17-18).

Lu-ca 22:28-30: **Còn như các ngươi, đã bền lòng theo Ta trong mọi sự thử thách Ta, nên Ta ban nước cho các ngươi, cũng như Cha Ta đã ban cho Ta vậy, để các ngươi được ăn uống chung bàn trong nước Ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.**

1 Cô-rinh-tô 6:2-3: **Anh em há chẳng biết các thánh đồ sẽ xét đoán thế gian sao? Ví bằng thế gian sẽ bị anh em xét đoán, thì anh em há chẳng đáng xét đoán việc nhỏ mọn hơn sao? Anh em chẳng biết chúng ta sẽ xét đoán các thiên sứ sao? Huống chi việc đời này!**

Chúng ta cùng trở lại với ý nghĩa của chữ Danh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cảnh cáo loài người không được coi thường Danh Ngài và không được lấy Danh Ngài mà làm chơi, nghĩa là không được sử dụng Danh của Đức Giê-Hô-Va với bất kỳ một mục đích nào cho ý muốn của xác thịt mình.

Xuất Ê-díp-tô Ký 20:7: **Người chớ lấy Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi mà làm chơi, vì Đức Giê-hô-va chẳng cầm bằng vô tội kẻ nào lấy Danh Ngài mà làm chơi.**

Bản Kinh James version chép: **⁷Thou shalt not take ^{H5375} the name ^{H8034} of the LORD ^{H3068} thy God ^{H430} in vain ^{H7723}; for the LORD ^{H3068} will not hold him guiltless ^{H5352} that taketh ^{H5375} His name ^{H8034} in vain ^{H7723}.**

Chữ danh - **the name**^{H8034} chép trong câu 7 trên, đó là chữ **שְׁמִי** - **shem**, số 8034 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **thanh danh, danh tiếng, sự vinh hiển, sự tôn trọng,**

Chữ Giê-hô-va - **the LORD**^{H3068} chép trong câu 7 trên, đó là chữ **יְהוָה** - **Yehovah**, số 3068 ra từ chữ **יָהּ** - **hayah**, số 1961 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Tự Hữu, Hằng Hữu; khiến cho được trở nên hiện thực, khiến cho được xảy ra, khiến cho được ứng nghiệm, khiến cho được tồn tại, khiến cho được vững vàng, khiến cho sa ngã, khiến cho bị phá huỷ, khiến cho xuất hiện ra, khiến cho bị mất đi, khiến cho được diễn ra và tiếp tục,**

khiến cho xoay chuyển bất ngờ, khiến cho được sự sống, khiến cho được sự sống lại, khiến cho được vững lập, được thiết lập; duy trì sự sống, khiến cho chịu đựng được, khiến cho tiếp tục tồn tại hoặc nơi chốn hoặc thời gian; khiến cho được bảo vệ, khiến cho được hoàn thành, khiến cho thực hiện được, khiến cho thích hợp; khiến cho chết, khiến cho thất bại, khiến cho thành công, khiến cho được sáng, khiến cho tối, khiến cho được mở ra, khiến cho đóng lại;

Chữ Đức Chúa Trời - God^{H430} chép trong câu 7 trên, đó là chữ **אֱלֹהִים** - 'elohiym, số 430 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Đức Chúa Trời, Đấng toàn năng, Đấng thánh, Thẩm phán, Quan án;**

Chữ làm chơi - in vain^{H7723} chép trong câu 7 trên, đó là chữ **שָׁוְיָ** - shav, số 7723 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tình trạng trống không, tính hư ảo, hư danh, sự nói dối, sự hư không, không có giá trị;**

Như chúng ta đã học ở phần trước, đó là trước khi ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên (tại núi Si-nai, là núi Hô-rếp, là núi của Đức Chúa Trời), Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng, họ không còn thuộc về riêng mình nữa, vì họ đã làm tội mọi cho một xứ không thuộc về mình và họ đã không thể tự giải cứu mình ra khỏi ách tội mọi đó và chính vì dân Y-sơ-ra-ên đã kêu cầu đến Ngài, là Đức Chúa Trời của tổ phụ họ, là Áp-ra-ham, là Y-sác và Gia-cốp, xin Ngài giải cứu họ ra khỏi ách tội mọi đó, vì thế cho nên khi họ đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời giải cứu ra khỏi xứ Ê-díp-tô, thì họ thuộc về Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, cũng như từ ban đầu, nghĩa là trước khi họ được sanh ra trong thân thể xác thịt bằng bụi đất ở trên đất này, thì họ, tức là linh hồn họ, tâm linh họ đã thuộc về Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Vì dân Y-sơ-ra-ên đã sống trong xứ Ê-díp-tô hơn bốn trăm năm, bị ảnh hưởng của người Ê-díp-tô, là thứ dân thờ lạy các thần tượng hư không, nên trong mọi trường hợp khó khăn, người ta thường kêu cầu danh các thần tượng đó để mong được nhờ cậy, và vì tâm linh người ta đang phải ngồi trong bóng của sự chết, nên ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi họ đã bị tàn lụi, không thể giúp cho tâm trí xác thịt mình nhận biết Đức Chúa Trời để nhờ cậy Ngài, nên tâm linh họ phó mặc cho thân thể xác thịt mình, bị quyền lực của ma quỷ cai trị, mà kêu cầu danh các thần tượng hư không, để ma quỷ tiếp tục hợp pháp cầm buộc thân thể xác thịt họ trong tội lỗi.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết rõ tâm trí của loài người đã bị cầm buộc bởi quyền lực của sự tội và sự chết, nên Ngài đã đem dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô-lệ, để tại nơi đồng vắng Si-nai, là nơi không còn thuộc về chủ quyền của người Ê-díp-tô nữa và cũng tại nơi đồng vắng Si-nai này, Đức Giê-Hô-Va ngự xuống để ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên và khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ngự xuống, thì hết thảy mọi quyền lực của ma quỷ, là quyền lực vốn ẩn náu, đồn lũy trong thân thể xác thịt của người ta, phải sợ hãi và phải im lặng trước sự vinh hiển của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời. Bấy giờ, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mới phán tiếng của Ngài xuống cho tâm linh của hết thảy mọi người, cả dân Y-sơ-ra-ên với những người không phải là dân Y-sơ-ra-ên, nhưng đã ra khỏi xứ Ê-díp-tô cùng với dân Y-sơ-ra-ên, chịu phép cắt bì như dân Y-sơ-ra-ên, đều được nghe tiếng Ngài. Bấy giờ, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ nhìn thấy tâm linh nào khi được nghe tiếng Ngài, mà nhận biết trách nhiệm của mình, trở dậy để quản trị xác thịt sống và tuân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ làm ơn cho tâm linh đó.

Đây là một nguyên tắc rất quan trọng đối với sự cứu chuộc loài người ở trên đất này, vì Lời Chúa có chép rằng, cả thế gian đều phục dưới quyền của ma quỷ, thế nhưng ma quỷ chỉ là kẻ làm chứng, chứ không phải là kẻ được quyền cai trị muôn vật trên đất này, mà chỉ những người nào đạt được tiêu chuẩn là con kế tự của Đức Chúa Trời, thì người ấy mới được hưởng quyền cai trị muôn vật trên đất này, như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán trong ngày Ngài tạo nên loài người ở trên đất này.

Sáng thế ký 1:26-27: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ.

Bản King James version chép hai câu 26 và 27 trên như sau: ²⁶And God^{H430} said^{H559}, Let us make^{H6213} man^{H120} in our image^{H6754}, after our likeness^{H1823}: and let them have dominion^{H7287} over the fish^{H1710} of the sea^{H3220}, and over the fowl^{H5775} of the air^{H8064}, and over the cattle^{H929}, and over all^{H3605} the earth^{H776}, and over every^{H3605} creeping^{H7431} thing that creepeth^{H7430} upon the earth^{H776}. ²⁷So God^{H430} created^{H1254} man^{H120} in his own image^{H6754}, in the image^{H6754} of God^{H430} created^{H1254} he him; male^{H2145} and female^{H5347} created^{H1254} he them.

Có nghĩa là: **Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người trong ảnh tượng của chúng ta, sau khi đã trở nên giống như chúng ta, hãy ban cho họ quyền cai trị trên tất cả các loài cá của biển cùng trên tất cả các loài vật có cánh hay bay trong khoảng không, và trên tất cả các loài thú vật và trên khắp cả trái đất, cùng trên tất cả các loài vật bò sát hay bò trên mặt đất. Vậy Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người trong ảnh tượng của Ngài, Đức Chúa Trời đã tạo nên người nam (giống đực) và người nữ (giống cái) trong ảnh tượng của Ngài.**

Hết thấy các Lời trên đã được chép trong sách Sáng thế ký, là sách ghi chép lại mọi sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ cho Môi-se (khi người được ở trên núi của Đức Chúa Trời tới bốn mươi ngày và bốn mươi đêm) và được chép xuống thành văn tự, để Môi-se và qua các thầy tế lễ được lập bởi sự chỉ định của Đức Giê-Hô-Va, mà những sự đó được dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên biết. Vì Thần của Đức Giê-Hô-Va sẽ đối diện với những thầy tế lễ mà Ngài đã chỉ định và được lập nên theo mạng lệnh của Ngài, để tỏ cho các thầy tế lễ đó biết những sự thuộc về dân Y-sơ-ra-ên.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ không làm việc với những người mà Ngài không chỉ định và đó là nguyên tắc làm việc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với tuyển dân của Ngài. Ma quỷ biết nguyên tắc này, nên chúng sử dụng sự lừa dối để kích động những người có lòng tham muốn danh vọng và quyền lực hư không, để nhảy vào chiếm lấy chức vụ “thầy tế lễ”, chiếm lấy chức vụ “thầy thông giáo” để dạy luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân Y-sơ-ra-ên. Ma quỷ biết Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, Ngài không coi kẻ có tội là vô tội, vì thế cho nên chúng lừa dối người ta nhảy vào chiếm đoạt chức vụ thầy tế lễ và thầy thông giáo, là chức vụ phải được chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chỉ định theo luật của Ngài. Ma quỷ biết rằng, khi người nào vi phạm luật định của Đức Giê-Hô-Va, thì kẻ ấy là kẻ phạm tội, mà những kẻ đã bị coi là phạm tội, thì chức vụ của người ấy có cũng như không có, vì Thần của Đức Giê-Hô-Va sẽ không ở cùng với những người đó, thay vì người đó sẽ được phước hạnh (nếu người được làm theo đúng luật pháp của Đức Chúa Trời), thì người đó phải bị phán xét và bị sự rửa sạch cai trị, vì người đó đã theo ý muốn của xác thịt mình mà chiếm lấy chức vụ mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không ban cho người ấy.

Theo Luật pháp của Đức Chúa Trời có chép rằng: **“Đức Giê-hô-va lại phán cùng Môi-se rằng: Hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Khi nào ai lầm lỡ mà phạm một trong các điều răn của Đức Giê-hô-va, và làm điều chẳng nên làm; nếu là thầy tế lễ chịu xúc dầu rồi mà phạm tội, và vì cơ đó gây cho dân sự phải mắc tội, thì vì tội mình đã phạm, người phải dâng cho Đức Giê-hô-va một con bò tơ không tì vết chi, dâng làm của lễ chuộc tội.”** (Lê-vi ký 4:1-3).

Tại điểm này, nếu là **thầy tế lễ chịu xúc dầu rồi mà phạm tội, thì vì cơ đó gây cho dân sự phải mắc tội**, nghĩa là, ngay cả khi chức vụ đó là hợp pháp bởi được lập theo đúng luật định, mà thầy tế lễ đó lại phạm tội thì thông qua thầy tế lễ đó mà dân sự cũng phạm tội theo, vì tội lỗi sẽ từ truyền từ người lãnh đạo xuống đến dân sự, phương chi là kẻ lãnh đạo đó lại không hợp pháp ở trước mặt Đức Chúa Trời, thì tội lỗi sẽ càng trở nên nghiêm trọng hơn đối với hết thấy những người chịu dưới quyền của kẻ cầm quyền bất hợp pháp đó.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cảnh cáo hết thấy dân Y-sơ-ra-ên, cũng như với các thiên sứ và quyền lực của ma quỷ về việc người ta **không được phép lấy Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà làm chơi, và Đức Giê-hô-va chẳng cầm bằng vô tội kẻ nào lấy Danh Ngài mà làm chơi**, điều đó không chỉ cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên, mà là cảnh cáo hết thấy các tạo vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã bắt phải làm chứng về việc Ngài đã ban Luật pháp này cho dân Y-sơ-ra-ên.

Hết thấy loài người sống trên đất này, kể từ khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, cho tới khi tận thế, phải nhận biết Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, nghĩa là nhận biết **thanh danh, danh tiếng, sự vinh hiển, sự tôn trọng**, (ý nghĩa của chữ **danh** - the name^{H8034} - שֵׁם - shem của tiếng Hê-bơ-rơ) cùng nhận biết ý nghĩa trọn vẹn của chữ **Giê-hô-va** - the LORD^{H3068}, đó là chữ יְהוָה - **Yehovah**, số 3068 ra từ chữ יָהַי - **hayah**, số 1961 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Tự Hữu, Hằng Hữu; khiến cho được trở nên hiện thực, khiến cho được xảy ra, khiến cho được ứng nghiệm, khiến cho được tồn tại, khiến cho được vững vàng, khiến cho sa ngã, khiến cho bị phá huỷ, khiến cho xuất hiện ra, khiến cho bị mất đi, khiến cho được diễn ra và tiếp tục, khiến cho xoay chuyển bất ngờ, khiến cho được sự sống, khiến cho được sự sống lại, khiến cho được vững lập, được thiết lập; duy trì sự sống, khiến cho chịu đựng được, khiến cho tiếp tục tồn tại hoặc nơi chốn hoặc thời gian; khiến cho được bảo vệ, khiến cho hoàn thành, khiến cho thực hiện được, khiến cho thích hợp;**

khiến cho chết, khiến cho thất bại, khiến cho thành công, khiến cho được sáng, khiến cho tối, khiến cho được mở ra, khiến cho đóng lại;

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng đã tạo nên hết thảy muôn vật, từ vật thấy được đến vật không thấy được, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên.

Thi-Thiên 8:1-9: Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao; Sự oai nghi Chúa hiện ra trên các tầng trời! Nhân vì các cừu địch Chúa, Chúa do miệng trẻ thơ và những con đang bú, mà lập nên năng lực Ngài, đặt làm cho người thù nghịch và kẻ báo thù phải nín lặng. Khi tôi nhìn xem các tầng trời là công việc của ngón tay Chúa, mặt trăng và các ngôi sao mà Chúa đã đặt, loài người là gì, mà Chúa nhớ đến? Con loài người là chi, mà Chúa thăm viếng nó? Chúa làm người kém Đức Chúa Trời một chút, đội cho người sự vinh hiển và sang trọng. Chúa ban cho người quyền cai trị công việc tay Chúa làm, khiến muôn vật phục dưới chân người: Cả loài chiên, loài bò, đến đôi các thú rừng, chim trời và cá biển, cùng phàm vật gì lợi đi các lối biển. Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao!

Châm ngôn 21:1: Lòng của vua ở trong tay Đức Giê-hô-va khác nào dòng nước chảy; Ngài làm nghiêng lệch nó bề nào tùy ý Ngài muốn.

Ê-sai 43:10-21: Đức Giê-hô-va phán: Các người là kẻ làm chứng Ta, và là đầy tớ Ta đã chọn, hầu cho các người được biết và tin Ta, và hiểu rằng Ta là Chúa! Chẳng có Đức Chúa Trời nào tạo thành trước Ta, và cũng chẳng có sau Ta nữa. Ấy chính Ta, chính Ta là Đức Giê-hô-va, ngoài Ta không có cứu chúa nào khác. Ấy chính Ta là Đấng đã rao truyền, đã giải cứu, và đã chỉ bảo, chẳng có thần nào lạ giữa các người. Đức Giê-hô-va phán: Các người đều là người làm chứng, và Ta là Đức Chúa Trời! Thật, từ khi có ngày Ta đã là Đức Chúa Trời, chẳng ai có thể giải cứu khỏi tay Ta. Ta làm ra, ai ngăn cấm Ta được? Đức Giê-hô-va, Đấng Cứu chuộc các người, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Vì cố các người, Ta đã sai đến Ba-by-lôn, khiến chúng nó, tức là người Canh-đê, như là người chạy trốn, xuống các tàu mình đã lấy làm vui mừng. Ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng Thánh của các người, Đấng tạo thành Y-sơ-ra-ên, tức Vua các người. Đức Giê-hô-va, là Đấng đã mở lối trong biển và đường vượt qua dòng nước mạnh, khiến xe, ngựa, cơ binh và lính mạnh nhóm lại, thấy đều nằm cả tại đó, sẽ không dậy nữa, bị ngọt và tắt đi như tim đèn, phán như vậy: Đừng nhớ lại sự đã qua, và chớ nghĩ đến sự đời trước. Nay, Ta sắp làm một việc mới, việc này sẽ hiện ra ngay; các người há chẳng biết sao? Ấy là Ta sẽ vạch một con đường trong đồng vắng, và khiến những sông chảy trong nơi sa mạc. Những thú đồng, với muông rừng và chim đà, sẽ tôn vinh Ta; vì Ta đặt các dòng nước trong đồng vắng và các sông trong sa mạc, đặt cho dân Ta đã chọn được uống. Ta đã làm nên dân này cho Ta, nó sẽ hát khen ngợi Ta.

Ê-sai 45:1-14: Đức Giê-hô-va phán thể này cùng Si-ru, là người xúc dầu của Ngài, Ta đã cầm lấy tay hữu người, đặt hàng phục các nước trước mặt người, và Ta sẽ tháo dây lưng các vua; đặt mở các cửa thành trước mặt người, cấm không được đóng lại: Ta sẽ đi trước mặt người, ban bằng các đường gập ghềnh; phá vỡ các cửa bằng đồng, bẻ gãy then gài bằng sắt; Ta sẽ ban vật báu chứa trong nơi tối, của cải chứa trong nơi kín cho người, để người biết rằng chính Ta, là Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, đã lấy tên người gọi người. Vì cố Gia-cốp, tôi tớ Ta, và Y-sơ-ra-ên, kẻ lựa chọn của Ta, nên Ta đã lấy tên người gọi người, và đặt tên thêm cho người dầu người không biết Ta. Ta là Đức Giê-hô-va, không có Đấng nào khác, ngoài Ta không có Đức Chúa Trời nào khác nữa. Dầu người không biết Ta, Ta sẽ thất lưng người, hầu cho từ phía mặt trời mọc đến phía mặt trời lặn họ được biết rằng không có Đức Chúa Trời nào khác ngoài Ta. Ta là Đức Giê-hô-va, không có đấng nào khác. Ấy chính Ta là Đấng gây nên sự sáng và dựng nên sự tối tăm, làm ra sự bình an và dựng nên sự tai vạ; chính Ta, là Đức Giê-hô-va, làm mọi sự đó. Hỡi các tầng trời, hãy sa móc xuống từ trên cao, vòng khung hãy đổ sự công bình xuống! Đất hãy tự nở ra, đặt sanh sự cứu rỗi, sự công bình mọc lên cả một lần! Ta, là Đức Giê-hô-va, đã dựng nên sự đó. Khốn thay cho kẻ cãi lại với Đấng tạo nên mình! một bình trong các bình bằng đất! Đất sét há dễ nói cùng thợ gốm là người nhồi mình rằng: Người làm chi? hoặc việc người làm ra há nói rằng: Nó không có tay? Khốn thay cho kẻ nói cùng cha mình rằng: Cha sinh ra gì? và cùng đàn bà rằng: Người để gì? Đức Giê-hô-va, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, tức là Đấng đã làm ra Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Các người hãy hỏi Ta về những sự sẽ đến; hãy bảo Ta về sự các con trai Ta, và về việc làm bởi tay Ta. Ấy chính Ta đã làm ra đất, dựng nên loài người ở trên đất; chính Ta, tức là tay Ta, đã giương ra các tầng trời, và đã

truyền bảo các cơ binh nó. Ấy chính Ta đã đẩy người lên trong sự công bình, và sẽ ban bằng mọi đường lối người. Người sẽ lập lại thành Ta, và thả kẻ bị đày của Ta, không cần giá chuộc, cũng không cần phần thưởng, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Đức Giê-hô-va phán như vậy: Lời lãi nước Ê-díp-tô, của cải nước Ê-thi-ô-bi, cùng người Sa-bê, người vóc dạng cao lớn, đều sẽ qua cùng người và thuộc về người. Họ sẽ bước theo người; mang xiềng mà đến, quy lụy trước mặt người và nài xin rằng: Thật Đức Chúa Trời ở giữa người; ngoài Ngài chẳng có ai khác, không có Đức Chúa Trời nào nữa.

Khi ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng Môi-se phán dạy tuyển dân của Ngài phải nhận biết Danh Đức Giê-Hô-Va, nghĩa là nhận biết *quyền phép, thanh danh, sự vinh hiển, bốn tánh* của *Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu; Đấng khiến cho mọi sự Ngài muốn được trở nên hiện thực, khiến cho được xảy ra, khiến cho được ứng nghiệm, khiến cho được tồn tại, khiến cho được vững vàng, khiến cho sa ngã, khiến cho bị phá hủy, khiến cho xuất hiện ra, khiến cho bị mất đi, khiến cho được diễn ra và tiếp tục, khiến cho xoay chuyển bất ngờ, khiến cho được sự sống, khiến cho được sự sống lại, khiến cho được vững lập, được thiết lập; duy trì sự sống, khiến cho chịu đựng được, khiến cho tiếp tục tồn tại hoặc nơi chốn hoặc thời gian; khiến cho được bảo vệ, khiến cho hoàn thành, khiến cho thực hiện được, khiến cho thích hợp; khiến cho chết, khiến cho thất bại, khiến cho được sáng, khiến cho tối, khiến cho được mở ra, khiến cho đóng lại;* Ngài là *Đức Chúa Trời, Đấng toàn năng, Đấng thánh, Thẩm phán, Quan án;*

Dân Y-sơ-ra-ên được gọi là trái đầu mùa của hoa lợi Ngài, là tôi tớ Ngài, vì thế cho nên trong bất kỳ hoàn cảnh nào, dân Y-sơ-ra-ên cũng phải biết thân phận mình và nhận biết Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là sự trông cậy của sự sống mình và trách nhiệm tuyển dân của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là làm sáng Danh Ngài.

Phục truyền luật lệ ký 6:1-25: **Vả, nầy là điều răn, luật lệ và mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã phán dặn ta dạy lại cho, để các người làm theo nó trong xứ mà các người sẽ đi vào nhận lấy; hầu cho người kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, trọn đời, người và con cháu người vâng giữ các luật lệ và điều răn của Ngài mà ta truyền cho người, để người được sống lâu ngày. Hỡi Y-sơ-ra-ên, người hãy nghe lấy và cẩn thận làm theo, hầu cho người được phước và thêm lên nhiều trong xứ đơm sữa và mật, y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ người đã phán hứa cùng người. Hỡi Y-sơ-ra-ên! hãy nghe: Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một không hai. Người phải hết lòng, hết ý, hết sức kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người. Các lời mà ta truyền cho người ngày nay sẽ ở tại trong lòng người; khá ân cần dạy dỗ điều đó cho con cái người và phải nói đến, hoặc khi người ngồi trong nhà, hoặc khi đi ngoài đường, hoặc lúc người nằm, hay là khi trở dậy. Khá buộc nó trên tay mình như một dấu, và nó sẽ ở giữa hai con mắt người như ấn chỉ; cũng phải viết các lời đó trên cột nhà, và trên cửa người. Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã dẫn người vào xứ mà Ngài thề cùng tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp, đặt ban cho người, khiến người lấy được những thành lớn và tốt mà người không có xây cất; những nhà đầy đủ các thứ của mà người không có chất chứa; các giếng mà người không có đào; cây nho và cây ô-li-ve mà người không có trồng; khi người ăn và được no nê, khá giữ lấy mình, kẻo người quên Đức Giê-hô-va, là Đấng đã đem người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức là khỏi nhà nô lệ. Người phải kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, phục sự Ngài, và lấy danh Ngài mà thề. Chớ theo các thần khác trong những thần của các dân tộc ở xung quanh các người, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ngự ở giữa người là Đức Chúa Trời kỳ tà, e cơn thịnh nộ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người nổi lên cùng người, và Ngài diệt người khỏi mặt đất chẳng. Các người chớ thử Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, như đã thử Ngài tại Ma-sa. Khá cẩn thận giữ lấy những điều răn, chứng cứ, và luật lệ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã truyền cho người. Vậy, người phải làm điều ngay thẳng và tốt lành trước mặt Đức Giê-hô-va, để người được phước và vào nhận lấy xứ tốt đẹp mà Đức Giê-hô-va đã thề hứa cùng tổ phụ người, để ban cho người; và Đức Giê-hô-va sẽ đuổi hết những kẻ thù nghịch ra khỏi trước mặt người, y như Ngài đã phán vậy. Về ngày sau, khi con người hỏi người rằng: Các chứng cứ, luật lệ, và mạng lệnh nầy là chi, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi đã truyền cho cha? thì hãy đáp rằng: Chúng ta đã bị làm tội mọi cho Pha-ra-ôn tại xứ Ê-díp-tô, và Đức Giê-hô-va có dùng tay mạnh đem chúng ta ra khỏi xứ ấy. Đức Giê-hô-va có làm trước mặt chúng ta những dấu kỳ và phép lạ rất lớn lao đáng sợ, mà hại xứ Ê-díp-tô, Pha-ra-ôn, và cả nhà người; Ngài đã đem chúng ta ra khỏi xứ ấy, để dẫn vào xứ Ngài đã thề cùng tổ phụ chúng ta; để ban cho chúng ta. Đức Giê-hô-va có phán cùng chúng ta khá làm theo các luật lệ nầy, kính sợ Giê-hô-va**

Đức Chúa Trời chúng ta, hầu cho chúng ta được phước luôn luôn, và được Ngài bảo tồn sự sống cho chúng ta y như Ngài đã làm đến ngày nay. Vả, chúng ta sẽ được xưng là công bình nếu chúng ta cẩn thận làm theo các điều răn này trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, y như Ngài đã phán dặn vậy.

Việc lấy danh Ngài mà thề được chép trong câu 13 trên, có nghĩa là *lời hứa trong danh của Đức Giê-hô-va điều mình đã nói, đã làm đó là thật, là đúng* và điều này mang ý nghĩa rằng, người đã hứa đó là tuyển dân của Đức Giê-hô-va. Mặc dầu vậy, Giê-hô-va Đức Chúa Trời cũng biết trước rằng, sẽ có nhiều người Y-sơ-ra-ên không thật sự nhận biết được chân giá trị của việc lấy Danh Đức Giê-hô-va mà thề đó là nghiêm trọng, nên sẽ có nhiều người lạm dụng Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời mà thề dối, nên Giê-hô-va Đức Chúa Trời cũng đã cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên rằng: **Các người chớ chỉ Danh Ta mà thề dối, vì người làm ô danh của Đức Chúa Trời mình: Ta là Đức Giê-hô-va.** (Lê-vi ký 19:12)

Cho đến tận ngày sau rốt này, hầu như mọi người tin Chúa đều biết và thuộc lòng Mười điều răn nhưng phần nhiều người tin Chúa lại không nhận biết Lễ thật của Mười điều răn và hầu như mọi người tin Chúa đều vi phạm Mười điều răn, vì người ta chỉ để ý đến văn tự mà không nhận biết Lễ thật của Lời Chúa.

Bây giờ chúng ta hãy xem Lời Chúa nói gì về việc người ta lấy Danh Ngài mà làm chơi.

Chữ **lấy** - **take**^{H5375} chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 20 câu 7 trên, đó là chữ נָשָׂא - *nâsâ'*, số 5375 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự nâng cao lên, sự tự hào về việc đó, sự chấp nhận, sự đưa ra phía trước, sự đề xuất; sự quăng, sự ném, sự thả như câu may xem có được hay không; sự giữ lấy, sự chiếm lấy; sự thổi phồng, sự tán dương quá đáng; có liên quan đến; sự thề nguyện, viện cớ để thề thốt;*

Chữ **làm chơi** - **in vain**^{H7723} chép trong câu 7 trên, đó là chữ שָׁוָה - *shav*, số 7723 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tình trạng trống không, tính hư ảo, hư danh, sự nói dối, sự hư không, không có giá trị;*

Trọng nghĩa của hai chữ lấy với chữ làm chơi đó là *sự người ta tự ý nâng cao, tự ý tôn cao, tự ý thổi phồng, tự ý tán dương quá mức, tán dương quá tiêu chuẩn mà sự công bố đó như là người ta tự do quăng, thả, ném đồ vật không có giá trị vậy, là sự người ta tự ý nói ra, tự ý đưa ra, tự ý đề xuất vấn đề ra không phải theo ý của Đức Chúa Trời, nhưng theo ý của xác thịt người đó, khiến cho các lời đó trở nên vô giá trị, trở nên vô nghĩa, khiến những người nghe các lời đó bị vấp phạm, khiến người ta bị sa ngã, như kẻ mù lại bị kẻ mù dẫn đưa khiến cả hai cùng rơi xuống hố vậy.*

Giê-rê-mi 8:1-12: **Đức Giê-hô-va phán:** Trong thời đó, người ta sẽ bối xương của các vua Giu-đa, xương của các quan trưởng, xương của các thầy tế lễ, xương của các tiên tri, và xương của các dân cư Giê-ru-sa-lem ra khỏi mồ mả. Người ta sẽ phơi những xương ấy ra dưới mặt trời, mặt trăng, và cơ binh trên trời, tức là những vật mà họ đã yêu mến, hầu việc, bước theo, tìm cầu, và thờ lạy. Những xương ấy sẽ chẳng được thâu lại, chẳng được chôn lại; sẽ như phân trên mặt đất. Mọi kẻ sót của họ hàng gian ác ấy còn lại trong mọi nơi Ta đã đuổi chúng nó đến, chúng nó sẽ cầu chết hơn là sống, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Vậy người khà bảo chúng nó rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Người ta vấp ngã, há chẳng đứng dậy sao? Kẻ nào trở đi, há chẳng trở về sao? Vậy thì làm sao mà dân sự Giê-ru-sa-lem này cứ mãi miệt trong sự bội nghịch đời đời? Chúng nó khăng khăng giữ điều gian trá, chẳng chịu trở lại. Ta đã lắng tai và nghe: chúng nó chẳng nói ngay thẳng, chẳng có ai ăn năn điều ác của mình, mà rằng: Ta đã làm gì? Thấy đều dong ruổi như ngựa xông vào trận. Chim hạc giữa khoảng không tự biết các mùa nhất định cho nó; chim cu, chim yến, chim nhạn, giữ kỳ đời chỗ ở. Nhưng dân Ta chẳng biết luật pháp của Đức Giê-hô-va! Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, này, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối! Những kẻ khôn sáng bị xấu hổ, sợ hãi, và bị bắt. Chúng nó đã bỏ lời của Đức Giê-hô-va; thì sự khôn ngoan nó là thể nào? Vậy nên, Ta sẽ ban vợ chúng nó cho kẻ khác, ruộng chúng nó cho chủ mới; vì từ kẻ rất nhỏ cho đến người rất lớn, ai nấy đều tham lam; từ tiên tri cho đến thầy tế lễ, ai nấy đều làm sự gian dối. Chúng nó rịt vết thương cho con gái dân Ta cách sơ sài, nói rằng: Bình an, bình an! mà không bình an chi hết. Chúng nó làm ra sự gớm ghiếc, há lấy làm xấu hổ ư? đã chẳng xấu hổ chút nào, lại cũng không thẹn đỏ mặt. Vậy nên chúng nó sẽ ngã với những người vấp ngã. Đến ngày thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Trong cơn thử thách mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cho phép xảy đến với tôi tớ của Ngài, là ông Gióp, ba người bạn của ông Gióp đã nói về Đức Chúa Trời cách không đúng như ông Gióp, kể tôi tớ của Đức Chúa Trời đã nói, vì thế cho nên cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời hồng nổi lên nghịch lại ba người bạn của Gióp.

Gióp 42:1-10: Gióp thưa với Đức Chúa Trời rằng: Tôi biết rằng Chúa có thể làm được mọi sự, chẳng có ý chỉ nào Chúa lấy làm khó lắm. Kể này là ai, không hiểu biết gì, lại dám che ám ý chỉ của Chúa? Phải, tôi đã nói những điều tôi không hiểu đến, tức các sự lạ lùng quá cho tôi, mà tôi chẳng thông biết. Hỡi Chúa, xin hãy nghe, tôi sẽ nói; Tôi sẽ hỏi Chúa, Chúa sẽ chỉ dạy cho tôi. Trước lỗ tai tôi có nghe đồn về Chúa, nhưng bây giờ, mắt tôi đã thấy Ngài: Vì vậy, tôi lấy làm gớm ghê tôi, và ăn năn trong tro bụi. Xảy sau khi Đức Giê-hô-va đã phán các lời ấy với Gióp, thì Ngài phán cùng Ê-li-pha, người Thê-man, mà rằng: Cơn thịnh nộ Ta nổi lên cùng ngươi và hai bạn hữu ngươi; bởi vì các ngươi không có nói về Ta cách xứng đáng, y như Gióp, kể tôi tớ Ta, đã nói. Vậy bây giờ, hãy bắt bảy con bò đực và bảy con chiên đực đi đến Gióp, kể tôi tớ Ta, mà vì các ngươi dâng lên một của lễ thiêu; rồi Gióp, kể tôi tớ Ta sẽ cầu nguyện cho các ngươi; vì Ta sẽ nhậm lời ngươi, kéo e Ta đãi các ngươi tùy theo sự ngu muội của các ngươi; vì các ngươi không có nói về Ta cách xứng đáng, như Gióp, kể tôi tớ ta, đã nói. Vậy, Ê-li-pha, người Thê-man, Binh-đát, người Su-a, Sô-pha, người Na-a-ma, bèn đi và làm theo điều Đức Giê-hô-va đã phán dặn mình; rồi Đức Giê-hô-va nhậm lời của Gióp. Vậy, khi Gióp đã cầu nguyện cho bạn hữu mình rồi, Đức Giê-hô-va bèn đem người ra khỏi cảnh khốn người, và ban lại cho Gióp bằng gấp bằng hai các tài sản mà người đã có trước.

Trong Giao-ước mới, dường như người ta đã quên Danh Đức Giê-Hô-Va, mà người ta chỉ tôn cao Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà thôi, trong khi đó, Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rõ rằng: Lý do Ngài đến thế gian để làm chứng cho loài người biết rằng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Cứu Chuộc và sự Cứu Chuộc đó được thi hành qua Ngài (Đức Chúa Jêsus Christ - Lời Đức Chúa Trời) Con một của Đức Chúa Trời. Điều đó có nghĩa là Danh của Đức Chúa Jêsus Christ cũng là Danh Đức Giê-Hô-Va, vì Ngài (Đức Chúa Jêsus Christ) với Đức Chúa Cha (là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời) là một.

Xuất Ê-díp-tô Ký 23:20-23: Đây này, Ta sai một thiên sứ đi trước mặt ngươi, đặt phù hộ trong lúc đi đường, và đưa ngươi vào nơi Ta đã dự bị. Trước mặt ngươi, người khác giữ mình, phải nghe theo lời, chớ nên phản nghịch; người sẽ chẳng tha tội người đâu, vì Danh Ta ngự trong mình người. Nhưng nếu người chăm chỉ nghe lời Người, cùng làm theo mọi Lời Ta sẽ phán, Ta sẽ thù nghịch cùng kẻ thù nghịch người, và đối địch với kẻ đối địch người. Vì thiên sứ Ta sẽ đi trước mặt, đưa ngươi vào xứ của dân A-mô-rít, dân Hê-tít, dân Phê-rê-sít, dân Ca-na-an, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít, rồi Ta sẽ diệt chúng nó.

Chữ thiên sứ được chép trong câu 20 trên, đó là chữ מַלְאָכַי - mal'ak, số 4397 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sứ giả, người đại diện, thiên sứ, đại sứ;*

Chữ sứ giả này cũng được nhắc lại trong sách Ma-la-chi đoạn 3 câu 1: **Này, Ta sai sứ giả Ta, người sẽ dọn đường trước mặt Ta; và Chúa mà các ngươi tìm kiếm sẽ thành linh vào trong đền thờ Ngài, tức là thiên sứ của sự giao ước mà các ngươi trông mong. Này, Ngài đến, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.** Hai chữ sứ giả (đầu câu 1 trên và chữ thiên sứ chép ở phần giữa câu 1 trên, đều là một chữ מַלְאָכַי - mal'ak, số 4397 như đã chép trong Xuất Ê-díp-tô Ký 23 câu 20 trên, là nói về Đức Chúa Jêsus Christ, khi Ngài bắt ngờ vào trong đền thờ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời ở trong thành Giê-ru-sa-lem (A.D. 32).

Danh Chúa Jêsus trong tiếng Hê-bơ-rơ, là chữ יְהוֹשֻׁעַ - Yehowshuwa, số 3091, có nghĩa là: **“Giê-hô-va là Đấng Cứu Chuộc”**

Xứ Ca-na-an là bóng về thân thể xác thịt của loài người, còn bảy thứ dân là dân Hê-tít, dân Ghi-rê-ga-sít, dân A-mô-rít, dân Ca-na-an, dân Phê-rê-sít, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít, tức bảy dân tộc lớn và mạnh hơn dân Y-sơ-ra-ên (Phục truyền luật lệ ký 7:1) đó là bóng về quyền lực của ma quỷ đã xâm nhập và đồn lũy trong thân thể xác thịt của người ta, kể từ khi A-đam phạm tội và bị Đức Chúa Trời đuổi ra khỏi vườn Ê-đen.

Trong hàng ngũ các thiên sứ của Đức Giê-Hô-Va, không có một thiên sứ nào mang Danh của Đức Giê-Hô-Va, nhưng Lời Đức Giê-Hô-Va đã phán đây là nói về Đức Chúa Jêsus Christ - Con một Đức Chúa Trời, với tư cách là một sứ giả (messenger), người đại diện Đức Chúa Trời ở giữa loài người, sẽ đến thế gian này để dắt dẫn dân Y-sơ-ra-ên thật (theo đúng nghĩa Y-sơ-ra-ên trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, là người được quyền phép của Con Vua và sẽ được cai trị như Con Vua), nghĩa là những người sẽ nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức

Thánh-Linh mà được tái sanh, được vào trong Nước Đức Chúa Trời và được đồng với Đức Chúa Jêsus Christ cai trị trong nước thầy tế lễ của Ngài.

Danh Đức Chúa Jêsus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời và như vậy, khi chúng ta công bố Lời Đức Chúa Trời, ấy là chúng ta đang xưng Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời vậy.

Nếu chúng ta phân tích ý nghĩa của chữ Danh Đức Giê-Hô-Va và Đức Chúa Trời, chúng ta có thể thấy rõ Danh Đức Giê-Hô-Va nói về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, không phải là Lời văn tự, mà là Lời nói, tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va để tạo nên muôn vật, ban sự sống cho muôn vật, duy trì sự sống cho muôn vật, sửa chữa muôn vật, cai trị muôn vật, đúng như ý nghĩa trọn vẹn của chữ **Giê-hô-va** - יהוה - **Yehovah**, số 3068, của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu; Đấng khiến cho mọi sự Ngài muốn được trở nên hiện thực, khiến cho được xảy ra, khiến cho được ứng nghiệm, khiến cho được tồn tại, khiến cho được vững vàng, khiến cho sa ngã, khiến cho bị phá hủy, khiến cho xuất hiện ra, khiến cho bị mất đi, khiến cho được diễn ra và tiếp tục, khiến cho xoay chuyển bất ngờ, khiến cho được sự sống, khiến cho được sự sống lại, khiến cho được vững lập, được thiết lập; duy trì sự sống, khiến cho chịu đựng được, khiến cho tiếp tục tồn tại hoặc nơi chốn hoặc thời gian; khiến cho được bảo vệ, khiến cho hoàn thành, khiến cho thực hiện được, khiến cho thích hợp; khiến cho chết, khiến cho thất bại, khiến cho được sáng, khiến cho tối, khiến cho được mở ra, khiến cho đóng lại;**

Còn khi chúng ta nói đến Đức Chúa Trời là chúng ta nói đến **Đấng toàn năng, Đấng thánh, Thẩm phán, Quan án;** Khi Lời Chúa chép về Đức Chúa Trời, ấy là chép về quyền phép thống trị, quyền phép cai trị, sự phán xét, sự trừng phạt, sự sửa phạt muôn vật theo Luật pháp công bình của Ngài, như Kinh-Thánh đã chép:

Thi-Thiên 7:9-16: **Ô, Đức Chúa Trời công bình! là Đấng dò xét lòng dạ loài người, xin hãy khiến cùng tận sự gian ác kẻ dữ, song hãy làm cho vững vàng người công bình. Đức Chúa Trời là cái khiên tôi, Ngài là Đấng cứu rỗi những kẻ có lòng ngay thẳng. Đức Chúa Trời là quan án công bình, thật là Đức Chúa Trời hằng ngày nổi giận cùng kẻ ác. Nếu kẻ ác không hối cải, thì Đức Chúa Trời sẽ mài gươm: Ngài đã giương cung mà chực cho sẵn, cũng đã vì nó sấm sửa khí giới làm chết, và làm những tên Ngài phùng lửa. Kia, kẻ dữ đang để gian ác; Thật nó đã hoại thai sự khuấy khỏa, và sanh điều đối trá. Nó đào một hố sâu, nhưng lại té vào hố nó đã đào. Sự khuấy khỏa nó đã làm sể đổ lại trên đầu nó. Và sự hung hăng nó giáng trên trán nó.**

Khi Đức Chúa Jêsus Christ thi hành chức vụ, Ngài đã phán rõ rằng, Ngài không đến thế gian này tự ý mình, nhưng chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha đã sai Ngài đến và Ngài không nói tự mình, nhưng Ngài nói theo những gì mà Đức Chúa Cha đã phán dạy và Ngài làm theo những gì mà Ngài đã thấy Đức Chúa Cha làm và Chúa Jêsus đã phán rõ rằng: **Cha Ta tôn trọng hơn Ta** (Giăng 14:28).

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với những người mang danh là người tin Chúa, nhưng những người đó không phải là người tin Chúa và như vậy, những người đó đã lấy Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mà làm chơi vậy.

Lu-ca 6:46-49: **Sao các người gọi Ta: Chúa, Chúa, mà không làm theo Lời Ta phán? Ta sẽ chỉ cho các người biết kẻ nào đến cùng Ta, nghe Lời Ta, và làm theo, thì giống ai. Kẻ ấy giống như một người kia cất nhà, đào đất cho sâu, xây nền trên vầng đá: nước tràn lan, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không xô động được, vì đã cất chắc chắn. Song kẻ nào nghe Lời Ta mà không làm theo, thì giống như một người kia cất nhà trên đất không xây nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.**

Làm thế nào chúng ta có thể nhận biết được ai là người lấy Danh Chúa mà làm chơi ở trên đất này?

2 Cô-rinh-tô 4:1-7: **Vậy nên, chúng tôi nhờ sự thương xót đã ban cho, mà được chức vụ này, thì chúng tôi chẳng ngã lòng; nhưng chúng tôi từ bỏ mọi điều hổ thẹn giấu kín. Chúng tôi chẳng theo sự dối gạt, và chẳng giả mạo lời Đức Chúa Trời, nhưng trước mặt Đức Chúa Trời chúng tôi tỏ bày lẽ thật, khiến lương tâm mọi người cho chúng tôi là đáng chuộc. Nếu Tin Lành của chúng tôi còn che khuất, là chỉ che khuất cho những kẻ hư mất, cho những kẻ chẳng tin mà chúa đời này đã làm mù lòng họ, hầu cho họ không trông thấy sự vinh hiển chói lọi của Tin Lành Đấng Christ, là ảnh tượng của Đức Chúa Trời. Và, chúng tôi chẳng rao giảng chính mình chúng tôi, nhưng rao giảng Đức Chúa Jêsus Christ, tức là Chúa; và vì tình yêu mến Đức Chúa Jêsus mà chúng tôi xưng mình là tôi tớ của anh em. Vì Đức Chúa Trời, là Đấng có phán: Sự sáng phải soi từ trong sự tối tăm! đã làm cho sự sáng Ngài chói lòa trong lòng chúng**

tôi, đừng sợ thông biết về vinh hiển Đức Chúa Trời soi sáng nơi mặt Đức Chúa Jê-sus Christ. Nhưng chúng tôi đứng của quý này trong chậu bằng đất, hầu cho tỏ quyền phép lớn dường ấy là bởi Đức Chúa Trời mà ra, chớ chẳng phải bởi chúng tôi.

Trong thời Giao-ước Cũ, những người mang danh là thầy tế lễ, mang danh là thầy thông giáo, mang danh là tiên tri, khiến cho Luật pháp của Đức Chúa Trời thành ra sự nói dối thể nào, thì trong thời sau rốt này, không ít người mang danh nghĩa là người giảng Tin-Lành, mang danh là tiên tri, mà Lời Chúa đã chép là các giáo sư giả, các tiên tri giả đã lấy danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mà làm chơi, dù những người đó có thể không nói họ nhân danh Đức Giê-Hô-Va mà nói, mà làm, như trong thời của Giao-ước Cũ, những người ta cũng nhân Danh Đức Chúa Jê-sus Christ để nói, để giảng, để dạy đạo, lập bầy, mở nhóm theo ý riêng họ, nhưng không tôn cao Lời Đức Chúa Trời, không tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời và không làm sáng Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, nhưng Lời Đức Chúa Trời đã chép về những người nào là tôi tớ thật của Ngài sẽ phải làm. Hãy nhớ rằng: Danh Đức Chúa Jê-sus là chức vụ làm chứng về Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Jê-sus Christ là Đấng đại diện cho Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ở giữa loài người, và hề người ta thấy Đức Chúa Jê-sus Christ ấy là người đó đã thấy Đức Chúa Cha vậy (Giăng 14:9).

Rất nhiều người mang danh là người hầu việc Chúa, đã lấy Danh Đức Giê-Hô-Va mà làm chơi, vì toàn bộ Kinh-Thánh (khi nói đến Kinh-Thánh là nói đến các sách được chép trong phần người ta gọi là Cựu Ước, từ sách Sáng thế ký đến sách Ma-la-chi) đều nói về Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán rằng, Kinh-Thánh là không thể bỏ được, vì là Lời Đức Chúa Trời và Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh được gọi là Luật pháp của những người thuộc về Đức Chúa Trời, là con đường loài dẫn người đến với Đấng Christ, là Đấng cứu chuộc, là Đấng đến thế gian này để làm chứng cho loài người biết rằng: Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng cứu chuộc, mà chính Ngài - Đức Chúa Jê-sus Christ - là Đấng cứu chuộc.

Trong thời kỳ sau rốt này, rất nhiều người đã học lại lời của người khác mà tự lập mình làm thầy người ta, mà những người đó chưa hề được gặp Thánh-Linh của Đấng Christ và Đấng Christ cũng không biết người đó.

Trong cuốn sách của sự sống có ghi chép tên những người đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn và giao phó cho Đức Chúa Jê-sus Christ để những người đó hầu việc Ngài trong Nước Đức Chúa Trời. (Giăng 17).

Mặc dù Kinh-Thánh đã chép rất rõ về sự chỉ định và sự thiết lập chức vụ thầy tế lễ và như Lời Đức Chúa Jê-sus Christ đã cầu nguyện với Đức Chúa Cha (Giăng 17) đã tỏ rõ rằng, chính Đức Chúa Jê-sus Christ đã không tự lập mình làm thầy tế lễ, nhưng Đức Chúa Cha đã chọn và lập Ngài làm thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời và những người do chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn trong sự biết trước của Ngài, từ trước khi sáng thế, để đến kỳ đã định, những người đó sẽ được gọi vào chức vụ hầu việc Đức Chúa Jê-sus Christ và chính Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật sẽ cùng làm việc với những người đó, bày tỏ các phép lạ để làm cho vững Đạo, tức là cho vững lập Luật pháp, cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống. Thế nhưng nhiều người vẫn tự ý nhảy vào chức vụ làm thầy dạy đạo cho người ta. Những người đó đã coi thường Lời Đức Chúa Trời đã được chép trong Kinh-Thánh. Họ đã tự ý thêm vào, hoặc bớt đi những Lời đã chép trong Kinh-Thánh, khiến cho rất nhiều người tin Đức Chúa Jê-sus Christ, muốn nhận được sự cứu chuộc cho linh hồn mình, đã vì những sự giảng dạy không đúng với ý nghĩa trọn vẹn của Lời Đức Chúa Trời và Lời của Đức Chúa Jê-sus Christ, mà những người tin Chúa đó đã không nhận được giá cứu chuộc, như Lời Chúa đã chép.

Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jê-sus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho Ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân Danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà Ta đã truyền cho các người. Và này, Ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.

Bản Kinh Thánh The Amplified Bible chép: “Jesus approached and, breaking the silence, said to them, All authority (all power of rule) in heaven and on earth has been given to Me. Go then and make disciples of all the nations, baptizing them into the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit. Teaching them to observe everything that I have commanded you, and behold, I am with you all the days (perpetually, uniformly, and on every occasion) to the very close and consummation of the age.”

Có nghĩa là: **Đức Chúa Jê-sus đến gần, phá tan sự im lặng và phán với họ rằng: Hết cả mọi quyền phép (mọi quyền phép của sự cai trị, mọi sự thống trị, mọi nguyên tắc, mọi quyền lực) ở trên trời (trong thiên đàng, trong vũ trụ) và trên đất đã được ban cho Ta. Hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ Ta, báp-tem họ vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh. Dạy họ tuân theo tất cả các**

mạng lệnh mà Ta đã phán dạy các người, và này, Ta ở cùng (trong tất cả các ngày, trong mọi hoàn cảnh, mọi lúc, mọi nơi, mọi duyên cớ, mọi trường hợp, liên tục không rời khỏi) các người, cho đến khi mọi sự được hoàn thành cho thế hệ (thời đại) này.

Chữ **Danh - the name**^{G3686} được chép trong các câu trên, đó là chữ ὄνομα - **onoma**, số 3686 của tiếng Hy Lạp, có nghĩa là: **uy quyền, quyền thế, quyền phép, bổn tánh,**

Khi chúng ta nhìn vào công việc của những người đứng giảng Tin-Lành (theo cách truyền thống người ta dạy trong các trường thần đạo) thì người ta đã nhân Danh Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh-Linh để báp-tem người tin Chúa vào trong nước, chứ không phải là họ báp-tem những người tin Chúa vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh. Vì Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh tỏ cho chúng ta biết có bốn phép báp-tem dành cho mọi người tin Chúa, đó là báp-tem bằng nước, mà chính Đức Chúa Jêsus đã chịu Giăng báp-tít báp-tem Ngài tại sông Giô-đanh. Báp-tem bằng Đức Thánh-Linh và báp-tem bằng lửa và phép báp-tem cuối cùng, đó là báp-tem trong sự chết của Đức Chúa Jêsus Christ.

Ma-thi-ơ 3:11: Về phần ta, ta lấy nước mà làm phép báp-tem cho các người ăn năn; song Đấng đến sau ta có quyền phép hơn ta, ta không đáng xách giày Ngài. Ấy là Đấng sẽ làm phép báp-tem cho các người bằng Đức Thánh Linh và bằng lửa.

Rô-ma 6:1-9: Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Chúng ta phải cứ ở trong tội lỗi, hầu cho ân điển được dư dật chăng? Chẳng hề như vậy! Chúng ta đã chết về tội lỗi, lẽ nào còn sống trong tội lỗi nữa? Hay là, anh em chẳng biết rằng chúng ta thấy đều đã chịu phép báp-tem trong Đức Chúa Jêsus Christ, tức là chịu phép báp-tem trong sự chết Ngài sao? Vậy chúng ta đã bị chôn với Ngài bởi phép báp-tem trong sự chết Ngài, hầu cho Đấng Christ nhờ vinh hiển của Cha được từ kẻ chết sống lại thể nào, thì chúng ta cũng sống trong đời mới thể ấy. Vì nếu chúng ta làm một cùng Ngài bởi sự chết giống như sự chết của Ngài, thì chúng ta cũng sẽ làm một cùng Ngài bởi sự sống lại giống nhau: vì biết rõ rằng người cũ của chúng ta đã bị đóng đinh trên thập tự giá với Ngài, hầu cho thân thể của tội lỗi bị tiêu diệt đi, và chúng ta không phục dưới tội lỗi nữa. Vì ai đã chết thì được thoát khỏi tội lỗi. Và, nếu chúng ta đã cùng chết với Đấng Christ, thì chúng ta tin rằng mình cũng sẽ cùng sống với Ngài, bởi biết rằng Đấng Christ đã từ kẻ chết sống lại, thì chẳng chết nữa; sự chết không còn cai trị trên Ngài.

Tất cả các phép báp-tem trên, những người hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ không thể tự làm được, nhưng chính Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ cùng làm việc với các tội tớ của Ngài. Nếu người tin Chúa không được nuôi dưỡng bằng sữa thuộc linh, là Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, thì người ấy không thể có sức để chịu được phép báp-tem bằng lửa, tức là những sự thử thách mà Đức Chúa Jêsus Christ sẽ cho phép xảy đến với mọi người nào sẽ tin đến Danh Ngài và nếu tâm linh của người tin Chúa chưa được tái sanh bằng quyền phép của Lẽ thật, tức quyền phép của Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, thì người ấy không thể chịu được phép báp-tem trong sự chết của Đức Chúa Jêsus Christ.

Lu-ca 22:28-30: Còn như các người, đã bền lòng theo Ta trong mọi sự thử thách Ta, nên Ta ban nước cho các người, cũng như Cha Ta đã ban cho Ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước Ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.

1 Phi-e-rơ 4:10-14: Mỗi người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời. Ví bằng có người giảng luận, thì hãy giảng như rao lời sấm truyền của Đức Chúa Trời; nếu có kẻ làm chức gì, thì hãy làm như nhờ sức Đức Chúa Trời ban, hầu cho Đức Chúa Trời được sáng danh trong mọi sự bởi Đức Chúa Jêsus Christ; là Đấng được sự vinh hiển quyền phép đời đời vô cùng. A-men. Hỡi kẻ rất yêu dấu, khi anh em bị trong lò lửa thử thách, chớ lấy làm lạ như mình gặp một việc khác thường. Nhưng anh em có phần trong sự thương khó của Đấng Christ bao nhiêu, thì hãy vui mừng bấy nhiêu, hầu cho đến ngày vinh hiển của Ngài hiện ra, thì anh em cũng được vui mừng nhảy nhót. Ví bằng anh em vì cơ danh Đấng Christ chịu sỉ nhục, thì anh em có phước; vì sự vinh hiển và Thánh Linh của Đức Chúa Trời đậu trên anh em.

Trong những ngày sau rốt này, chúng ta không thấy những người mang danh là người tin Chúa có được những sự trang bị các thứ ơn của Đức Thánh-Linh, như Kinh-Thánh đã chép, ấy là vì nhiều người đứng giảng đã coi nhẹ Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, khiến cho những người muốn được làm tuyển dân của Đức Chúa Trời, lại trở thành dân sự của những người đứng giảng đó, ấy chẳng phải là người ta đã lấy Danh Chúa để có được một tổ chức có môi miệng để hát ngợi khen Danh Chúa, nhưng tâm linh người ta thì vẫn còn đang ngồi

trong bóng của sự chết, không thấy quyền phép của Nước Đức Chúa Trời ở trên những người đó, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về hết thảy những người nào tin Ngài sẽ có các dấu hiệu đó:

Mác 16:15-20: Ngài phán cùng các sứ đồ rằng: Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin Lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp-tem, sẽ được rỗi; nhưng ai chẳng tin, sẽ bị đoán phạt. Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ nầy: lấy Danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành. Đức Chúa Jêsus phán như vậy rồi, thì được đem lên trời, ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Về phần các môn đồ, thì đi ra giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm với môn đồ, và lấy các phép lạ cặp theo lời giảng mà làm cho vững Đạo.

Điều gì sẽ xảy đến với những người phạm tội lấy Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mà làm chơi ?

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cảnh cáo: **Người chớ lấy Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà làm chơi, vì Đức Giê-hô-va chẳng cầm bằng vô tội kẻ nào lấy Danh Ngài mà làm chơi.**

Những người Pha-ri-si, những người tự ý nhảy vào chức vụ của Môi-se, những người không bởi Đức Chúa Jêsus Christ - Ngài là cửa của chiên - mà nhảy vào chức vụ chặn bẫy chiên của Đức Chúa Trời, (mà loài người là chiên của Đức Chúa Trời) thì những người đó bị coi là quân trộm cướp (Giăng 10). Những người đó bị Đức Chúa Jêsus Christ phán xét là những kẻ mù dẫn đường. Những người đó sẽ không thể nào được biết Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống và chính những người đó cũng không thể cứu lấy mình, vì những người đó chưa nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ. Vì không phải khi người ta cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa của sự sống mình, thì tâm linh người ấy đã nhận được giá cứu chuộc! Nhưng chính Đức Chúa Jêsus Christ, là Đấng đã đổ huyết mình ra để chuộc tâm linh những người nào thuộc về Đức Chúa Trời, mới biết rõ ai là người xứng đáng nhận được giá cứu chuộc của Ngài. Những người nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ nhận được sự ban cho của Đức Thánh-Linh, vì chính Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng bảo lãnh cho những người được chuộc bởi huyết Ngài ở trước mặt Đức Chúa Cha và chính Đức Chúa Cha sẽ ban Thánh-Linh của Ngài cho những người được Đức Chúa Jêsus Christ - Thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời bảo lãnh cho và những người được bảo lãnh đó sẽ được Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật dắt dẫn vào trong các Lẽ thật của Ngài và chính Đức Thánh-Linh sẽ làm chứng cho tâm linh người đó là con của Đức Chúa Trời. Người nào là con của Đức Chúa Trời sẽ có dấu chứng của Đức Thánh-Linh cách rõ ràng.

Những kẻ nào coi thường các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, những kẻ đó chính là kẻ lấy Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mà làm chơi vậy. Bất kỳ người nào lấy Danh Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mà làm chơi, thì những người đó đã bị Lời Đức Chúa Trời kết án là kẻ có tội, là kẻ ác.

Thi-Thiên 1:1-6: Phước cho người nào chẳng theo mưu kế của kẻ dữ, chẳng đứng trong đường tội nhân, không ngồi chỗ của kẻ nhạo báng; Song lấy làm vui vẻ về luật pháp của Đức Giê-hô-va, và suy gẫm luật pháp ấy ngày và đêm. Người ấy sẽ như cây trồng gần dòng nước, sanh bông trái theo thì tiết, lá nó cũng chẳng tàn héo; Mọi sự người làm đều sẽ thịnh vượng. Kẻ ác chẳng như vậy đâu; Nhưng chúng nó khác nào rơm rác gió thổi bay đi. Bởi cơ ấy kẻ ác chẳng đứng nổi trong ngày đoán xét, tội nhân cũng không được vào hội người công bình. Vì Đức Giê-hô-va biết đường người công bình, song đường kẻ ác rồi bị diệt vong.

Hết bài 3. Còn tiếp.